

פרשת משפטים

מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת ואינם מושבים עצמם, והעקר הוא להשתדל לישוב דעתו היטב מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף הן תאוות שחוץ לגוף כגון כבוד וכיוצא, ואז בודאי ישוב אל השם.

ועקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, כי על ידי השמחה יוכל להנהיג את המוח כרצונו ולישב דעתו לחשב על תכליתו הנצחי, כי שמחה היא עולם החרות. ועל כן פשםקשר שמחה לדעתו אזי דעתו בחרות ואינו בגלות ויוכל לישוב דעתו כפ"ל.

וצריך לחזק עצמו שיבוא לשמחה בכל מה דאפשר, ולהשתדל לבקש למצא בעצמו איזה נקדה טובה כדי לבוא לשמחה....

ר' נחמן מברסלב, קיצור ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, פרק י

פרשת משפטים, פרשת שקלים, שבת מברכים

משפטים כט' בו. פרשת שקלים. מוציאין ב' ספרי תורה, בראשון קורין שבע גברי בפרשת השבוע ובשני למפטיר בפרשת כי תשא מתחילתה ועד "נפשותיכם". ומפטירין (מ"ב י"ב) "בן שבע שנים" נוהגים שאין קטן עולה למפטיר. ומברכים ר"ח אדר יום א' וב'. ואין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות. במנחה אין אומרים "צדקתך צדק".

אדר - המולד ליל א' שעה 2 עם 27 דק', 12 חלקים, ולשעון א"י 8.53.

הרב טוקצינסקי.

שעור פרשת שבוע: שרה עברון

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	17.05	זמן תפילין /טלית	5.33
מנחה א' 14.00	ב' 17.15	סוף זמן ק"ש	9.08
ערבית ושיעור הרב		שקיעה	17.27-17.30
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחז"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.15
מנחה 12.30, 13.30, 16.50		צאת הכוכבים	17.47
שיעור הרב דוד	17.20	ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	17.30		
צאת השבת	18.03	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב.

שבת
 שלום

ואלה המשפטים – משפט שלמה

משפט שלמה מוכר לכל, וככזה העסיק וריתק רבים. דומה בעיני שעדיין סיפור זה דורש עיון מכמה וכמה פנים. אני רוצה להתעכב במסגרת הקצרה שלנו בשלב האחרון של הסיפור - שלב ההכרעה - בו ערך שלמה את מבחן החרב המפורסם.

נשים אלו, המצויות מן הסתם בתחתית המעמד החברתי, ללא בעלים, ומן הסתם אף אינן יודעות מי הם האבות, מעמידות את שלמה הגדול למבחן. האם יוכל לשפוט משפט צדק גם לנשים כאלו? במבט ראשון הדילמא נראית בלתי אפשרית לפתרון, שהרי כיצד ניתן להכריע בין שתי נשים שטוענות את טענותיהן ללא עדים וראיה? לנוכחים שאינם מצויים בנבכי החוק והמשפט אין כל מושג שקיים פתרון פשוט: 'המוציא מחבירו על הראיה' ושיש להעמיד את התינוק בחזקת מי שהוא תחת ידו. אבל שלמה אינו רוצה לסגור דין זה רק בהכרעה משפטית יבשה. הוא הרי קיבל מה' לב לשמוע משפט' – והוא מעוניין להוכיח שנעשה כאן משפט צודק.

המתח בארמונו של המלך עצום. הכל מצפים למוצא פיו של המלך הצעיר. האם יעמוד במבחן? האם יגלה מנהיגות?

והנה המלך בתחילה משהה את פסק דינו:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אִמְרַת זֶה בְּנֵי הַחַי וּבְנֵי הַמֵּת וְזֹאת אִמְרַת לֹא כִי בְּנֵי הַמֵּת וּבְנֵי הַחַי.

השהיה זו גורמת לכמה דברים. תחילה היא נותנת שהות למלך לבחון אם הבין נכון את טענותיהן, בהלכה למדו מזה, שהדין צריך לשנות את טענות הצדדים. ועוד, השהיה זו נותנת למלך זמן למחשבה, להרהור מהיר, לתכנון הצעד הבא שיעשה.

כיצד הנוכחים הרבים בארמון מתייחסים אל השניות הללו? מסתבר שהם עצמם מצויים במתח, האם המלך יודע מה הוא רוצה לעשות? האם הוא ימצא פתרון הגון לסוגיא כבדת משקל זו? והנה המלך מפתיע. הוא דורש בתקיפות רבה בשלוש מילים חרב:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי חֶרֶב!

עתה כבר המתח מרקיע שחקים. אפשר ממש לחתוך אותו באויר. מה מתכנן מלכנו לעשות? האם הוא באמת שולט במצב? האם מתכוון המלך לפגוע במשהו?

וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ!

מה חושבים הנוכחים עתה? מה חושבות הנשים בשלב הזה? מדוע המלך מצווה להביא אליו חרב? ננסה לרגע אנו עצמינו לשכוח את המשכו של הסיפור. האם מאן דהו מעלה על דעתו שהחרב באה כדי לגזור את הילד? ברור שלא. הכל בטוחים שהחרב מובאת כרגע לאחת משתי האפשרויות: או על מנת לפגוע בשתי הנשים הניצות, או לחילופין, וזה נראה יותר הגיוני, להרוג את האם השקרנית, שהוא בחכמתו הנעלמה והמופלאה כבר איתר. לנוכחים אין כל מושג בשלב זה מי האם האמיתית והנה הוא, עוד לפני שפסק את הדין, הוא כבר רוצה להציאו לפועל ולשפוך דם! כך חושבים הנוכחים.

ומה חושבות הנשים? ברור ששתיהן מצויות בלחץ נפשי אדיר, שכן חייהן תלויין עתה מנגד ותוך שניות עומד המלך להרגן. מה חושבת עתה האם השקרנית? האם השקר היה כדאי? ברור שלא. ברגע זה היא הייתה בודאי רוצה להחזיר את הגלגל אחורה, ולקחת את כל שקריה בחזרה! הפחד הזה, בכוחו לחשוף את נקודת האמת. הפחד לחייה מקלף אותה מכל הקליפות.

האם האמיתית, לעומת זאת, נתונה בכל הווייתה ומחשבותיה לבנה. כל דאגתה מרוכזת בבנה, ובודאי היא לא מעלה בדעתה את האפשרות שהמלך ירצה להשתמש בחרב נגד ילדה הקט. ואז המלך מפתיע פעם השניה. הוא מעלה פתרון שאף אחד לא העלה על דעתו:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גְּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי לְשְׁנַיִם וְתָנוּ אֶת הַחֲצִי לְאִחַת וְאֶת הַחֲצִי לְאִחַת.

איזו הפתעה! מה קורה כאן? האם המלך מתכוון ברצינות לגזור את הילד? האם הוא מלך חכם מכל האדם או טיפש?

אבל עתה האם האמיתית חייבת למהר להציל את בנה, הן החרב כבר מונפת. אין זמן:

וּתְאָמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בָּנָה הַחַי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ וּתְאָמַר בִּי אֲדֹנָי תִּנּוּ לָהּ אֶת הַיְלֹוד
הַחַי וְהַמֵּת אֶל תְּמִיתָהּ!

הרגש האמהי אינו יכול להשתהות לרגע. חיי בנה עומדים בסכנה, והדרך היחידה להצילו היא לוותר על בנה!

והשקרנית? הקנאית? מה איתה באותם הרגעים?

מבחינתה פתרונו של המלך מעולה. הן ידעה בסתר ליבה שלא תוכל באמת לגדל את בן חבריתה כאשר שתיהן יודעות מי האם האמיתית. אבל עתה, כאשר אפילו המלך קובע שיש להרוג את המלך, זה פתרון מושלם.

וְזֹאת אִמְרַת גַּם לִי גַם לְךָ לֹא יִהְיֶה גְזֹרִי!

רק כך תוכל להרגיע את קנאתה, שכן גם לחברתה לא יהיה ילד. יתכן שמיד היא בעצמה מגלה את טעותה. בדיוק כפי שטעתה קודם לכן כאשר הציגה את טענותיה ונכשלה בלשונה. אבל עתה מאחר מדי. פסק דינו של המלך קובע באופן ברור:

וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּנּוּ לָהּ אֶת הַיְלֹוד הַחַי וְהַמֵּת לֹא תְמִיתָהּ הִיא אִמּוֹ!

אם נשים לב המלך לא מסביר בדיוק למי מגיע הילד. הוא רק אומר 'תנו לה את הילוד החי'. למי? זאת הוא לא פירש כיון שעתה כולם – הנוכחים, הנידונים ואף אנחנו הקוראים – יודעים היטב, שהאם שנכמרו רחמיה על הילד היא האם האמיתית וגם היא זו שתגדל אותו בצורה הטובה ביותר וטובתו של הילד שיגדל אצלה.

משפט זה מוכיח ששלמה היה ראוי למלכותו. כשם שדוד נבחן בנצחונו על גלית, ושאול בהצלחתו את אנשי יבש גלעד, שלמה נבחן במערכת המשפט הצודקת והמוסרית.

שלמה, החכם מכל אדם, מכריע משפט סבוך זה משלושה היבטים:

א. מבחינה משפטית הלכתית על פי הדין של המוציא מחבירו עליו הראיה.

ב. מבחינה פסיכולוגית – כאשר יצר מבחן שהצליח לחשוף את האם האמתית ברגע המבחן.

ג. מבחינת טובת הילד – הוא הכריע לטובת האם שידע שתדאג לילד, שהרי אם שמוכנה לפתרון הנורא של גזירת הילד בודאי אינה ראויה לגדל את הילד.

וכך באמת באה לידי ביטוי ההבטחה של ה' אליו שיקבל 'לב חכם ונבון' ו'לב שומע לשפוט' כפי שביקש מאת ה'.

שבת life – הרב ד"ר.

אזכרה ליעקב דרורי ז"ל

ביום שישי, ה' באדר תש"ע, 19.2.10

נצא לבית הקברות בשעה 11:00.

בשעה 11:30 נתכנס ללימוד ודברים לזכרו.

החברים מוזמנים,

המשפחה.

משנכנס אדר מרבין שמחה

לכבוד ראש חודש אדר המתקרב ובא עלינו לטובה, החלטנו לערוך משאל רחוב ברוח חג הפורים, בנושא תחפושות. קראו ותהנו, ואולי גם תקבלו כמה רעיונות לתחפושת מקורית...

ספרו על תחפושת מיוחדת שבה התחפשתי בעבר.

אלחנן גינזברג: פעם התחפשתי לבת. הייתי חברה של יאיר שלומי לערב אחד, היה לי שיער ארוך ומסכה – ממש לא ידעו שאני בן. זה היה סביב כיתות וי-ח', בזמן שמקלט התחפושות של כרמלה עוד היה פעיל...

חיה קופלד: בסביבות כתי' ה'ו' התחפשתי יחד עם הדס ניר לאיזשהו צמד מילים- נדמה לי שזה היה "ילדת סנדביץ'". רוזי עזרה לנו להכין את התחפושת, וזכינו בפרס הראשון!

יואב פרנקל: בשנה שעברה התחפשתי יחד עם אריאל כהן, שנינו היינו מתאגרפים. לבשנו בוקסר מעל המכנסיים, חלוקי מגבת, ובמקום כפפות אגרוף לבשנו על הידיים גרביים ארוכים, מלאים בד בקצה...

דניאלה ג'קסון: אני ותדהר התחפשנו להודים, זו היתה תחפושת מאד מושקעת. הסיפור שמאחורי התחפושת: כשהיינו בטיול לאוסטרליה התארחנו אצל משפחה יהודית שגרה באוסטרליה. בכל ערב שבת היה אב המשפחה לובש חליפה הודית מסורתית. זו משפחה מקסימה, הבן שלהם היה פה בצבא, ובתקופת הצבא התארח אצל שרה ודוד ג'קסון. לפני שטסנו חזרה לישראל, החליט אב המשפחה לתת לתדהר את החליפה ההודית, אות לכבוד והערכה שהעריך אותנו, וזו היתה התחפושת ההודית... את התחפושת שלי קיבלתי מאחותי, שעבדה בגן עם סייעת ממוצא הודי.

דקלה הימן: בשנה שעברה התחפשנו בתחפושת משפחתית: דבש התחפשה לסילאן, אני לתמר ואחיה – לדקל. לדבש היתה תמונה של צנצנת סילאן על הבטן, ושרשרת שעשיתי לה, אני התלבשתי בחום עם כובע מתאים, ולאחיה היה כתר של דקל.

דורון יפרח: כשהייתי ילד התחפשתי למרדכי היהודי. אמא שלי הכינה את הכל לבד – הגלימה, הכובע וכל האביזרים. היום זה באמת מיוחד כי אף אחד כבר לא מתחפש לכזה דבר פשוט...

רננה יערי: כשהייתי בגן התחפשתי יחד עם אחותי, שתינו היינו מלכות הכפתורים. אמא שלנו תפרה לנו בגדים – חצאית, ווסט, כובע טבחים – וכל הבגדים מלאים בכפתורים.

רבקי פסדר: התחפשתי יחד עם יוני לשש-בש. לבשנו שחור, ולו היו 6 נקודות לבנות כמו קוביה, ולי היו 5. **מתי רפפורט:** פעם התחפשתי לנזירה וזו היתה תחפושת מושלמת. הרגשתי בה נוח מאד, ממש הרגשתי נזירה!

יהודה רפפורט: התחפשתי ל"ספר מסביליה", שרתי במלוא גרוני יחד עם תזמורת בצורת ועם... התקליט. **הנזי ברנהרד:** אני זוכר בהתרפקות את הפורימים הגדולים, בהם לא היה איש בסעד שלא התחפש! התחפושת הנהדרת שלי היתה כי הייתי כיחיד בתוך קבוצה שכולה התחפשה.

למה היית רוצה להתחפש ואת/ה לא מעז/ה?

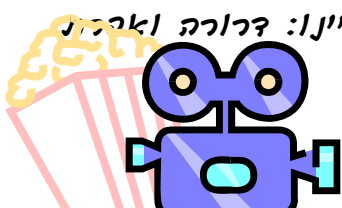
דורון יפרח: לאריק שרון.

אלחנן גינזברג: אני משתדל בפורים דווקא להוריד את המסכות.

רבקי פסדר: זה לא משהו שאני לא מעזה, אלא חלום שעוד לא מימשתי – להתחפש לנסיכה בשמלה נפוחה, כמו הנשים בסרטים של פעם.

חודש טוב והרבה שמחה לכלכם!

ראינו! דרורה אברהם

מוצאון הסרט הטוב – ויטוס

המועד: יום א', ערב ר"ח אדר, 14.2.
שעה: 17:30.
המקום: מועדון לחבר.
הסרט: ויטוס.

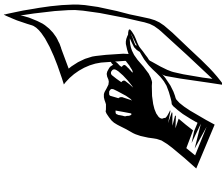
ויטוס הוא ילד שנראה כאילו בא מכוכב אחר, השמיעה שלו חדה כשל עטלף, הוא מנגן פסנתר כמו מוצרט צעיר וקורא בשקיקה אנציקלופדיות החל מגיל חמש.
אין פלא שההורים שלו כבר חולמים על עתיד מזהיר עבורו, אך בעוד הם עסוקים בסלילת דרכו לקריירה של פסנתרן גדול, מעדיף הגאון הצעיר לשחק בנגריה של סבא וכל מה שהוא רוצה זה ילדות נורמאלית, ולעוף.

ואז בצעד נועז אחד, מחזיר לעצמו ויטוס את השליטה על חייו

אורך הסרט: 120 דק'.

הציבור מוזמן!

וצדת ותיקים.

דיון ציבורי או אכתבים ציבוריים

בנושא "המקדמה" של ינואר: בעיני ישנה חשיבות רבה להעלאת הנושא לדיון ציבורי באסיפה הקרובה, שהרי עסקינן בנושא מהותי ולא טכני גרידא, כפי שלכאורה משתמע מחליפת המתכתבים השבועית בנושא. נושאים אזוטריים עלו לדיון, ובוודאי שכספי חברים פרופר מצריכים דיון ציבורי, ולא התכתבויות "טכניות" משתנות.

בנוסף,

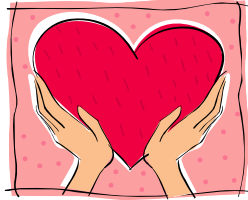
בהמשך לשורותיו של אבנר בנושא הצעירים והשמה, מהשבת החולפת: יש צורך בעיני לבצע דיון בהשתתפות הציבור בהגדרות תפקידים של נושאי תפקיד בקהילה ובמשק, וכן לשמור על הפרדת רשויות (או שמא הפרדת סמכויות) שהיא מאבני היסוד לכל התנהלות ציבורית, להצלחתנו העתידית.

עמת פלומ,

נפתלי קאופמן.

נר זכרון: ל' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל (תשנ"ו)
ג' באדר – יום השנה לפטירתה של חברתנו רבקה לוי ז"ל (תשס"ה)
ה' באדר – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב דרורי ז"ל (תשמ"ב)
ה' באדר – יום השנה לפטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל (תשס"ח)

מדברית מהטח

השנה אני נמצאת בגרעין תורני של בנות שירות בשדרות. בגרעין שלנו יש עשרים ושתיים בנות שרות שלכל אחת עבודת בוקר ועבודת אחה"צ, ומעבר לכך אנו מארגנות פרויקטים חברתיים לקהילה בשדרות. עבודת הבוקר שלי היא במפעל שיקום רב נכותי של עמותת "גוונים". המפעל מספק עבודה לשבעים אנשים בעלי נכויות שונות. המפעל מחולק לשלוש סדנאות על פי רמות תפקוד שונות: סדנה של בעלי יכולת תפקוד גבוהה, וסדנה של בעלי יכולת תפקוד נמוכה, בהן אורזים נרות ומדביקים מדבקות על אריזות. הסדנה השלישית היא סדנת בישול שמוציאה קייטרינג לאירועים, בה עובדים אנשים בעלי יכולת תפקוד גבוהה. אני משתלבת בסדנה של בעלי יכולת התפקוד הנמוכה. בסדנה שלי שבע-עשרה אנשים, רובם עם פיגור שכלי קל-בינוני וישנן גם שלוש חירשות-אילמות. אני צמודה לשתי בנות שצריכות יותר עזרה אך כמובן מלווה גם את כל השאר ומסייעת למי שצריך. במפעל אני נמצאת עד השעה 14:00 ומשם אני עוברת למסגרת יום ארוך של נוער עם פיגור קל, גם היא של "גוונים". המסגרת פתוחה בימים א'-ה' בשעות 14:00-18:00 ונמצאים בה שישה ילדים. במסגרת מתקיימים חוגים שונים התורמים לפיתוח הרמה האישית, הרמה הקוגניטיבית והרמה החברתית של הילדים, כגון: מוזיקה, צופים, קרמיקה, בישול ועוד. עמותת "גוונים" שמה לה למטרה לקדם מודעות ונגישות חברתית וסביבתית לצרכי האדם עם המוגבלות. אני שמחה להשתלב בפעילותה של עמותה זו. העבודה בעמותה תורמת מאוד להתפתחות האישית שלי ואני משתדלת לתרום בה ככל יכולתי.

זוהית זוהי.

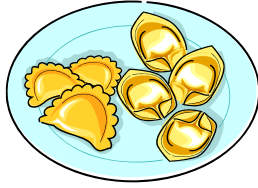

לזוג הצעיר איתמר ואסנת
לגיין ויהודה סימון
לרחל סימון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין!

ועוד בשורה משמחת: הנין של חיים ריבלין ז"ל ושל שרה ריבלין תבדל"א, נכדם של רותי ואסף ריבלין, נכנס השבוע בבריתו של אברהם אבינו ונקרא בשם **ידידיה-חיים**, כזכרון לסבא-רבא חיים ריבלין ז"ל.

הפינה הירוקה

והפעם: מיחד לחודש אדר! הכינו את האריזות והמיכלים...

רעיונות ידידותיים לסביבה לאריזת משלוחי המנות לפורים, במקום הכלים החד-פעמיים המסורתיים:

1. חתכו את החלק התחתון של אריזת מרכז הכביסה כמה ס"מ לפני סוף המיכל, בצורה שתישאר בידכם מעין קערה אליפטית.
ניתן לעטוף במפית נייר (להדביק בדבק מהול במים) או לקשט בסרט בד.
2. השתמשו בסלסילת הפטריות שקניתם בכלבו (ניתן גם לארוג בשתי וערב בין הריבועים).
3. צנצנת זכוכית של קפה או של ממרח יכולה להיות מיכל מצוין, שמשתמשים בו גם אחרי המשלוח.
4. מכסה קופסת נעליים של ילדים.
5. להשתמש בקופסא של קורנפלקס – לחתוך קצת לפני הסוף בצורה שתישאר קופסא קטנה ללא מכסה (בדומה למרכז), או לגזור עיגול מדופן הקופסא ולעשות ממנה קונוס.

בהצלחה!

הרעיונות והיצירותינות בחסות תארא אייף.

הודעות

בעל זבוב

בשל התרבות מכת הזבובים באזורנו, מומלץ מאד להמשיך ולהעמיד בקבוקים עם פיתיון באזור המגורים וגם באזור העבודה ובענפים השונים.
רצוי לרוקן את הבקבוקים היבשים או לזרוק אותם..
ינון יכין את הבקבוקים לפי בקשה.

בנימין סלנס.

לציבור החברים,

קיבלנו על עצמנו לניסיון, את הטיפול ב"תפרים" שהחברים מביאים למחסן-הבגדים (תיקונים קטנים בלבד).

התיקונים יחויבו כמובן בהתאם לסוג התיקון.

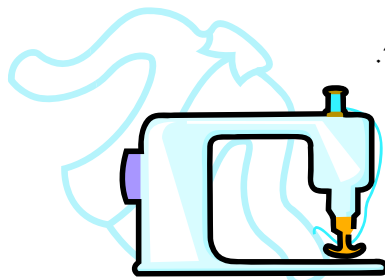
בגלל עומס העבודה במתפרה, אין אפשרות להתחייב מתי יתוקן הבגד.

על בגד הנמסר לתיקון יש לרשום פתק עם: שם, קוד לחיוב ומספר תא כביסה, אם יש.

רצוי שהבגד יהיה בתוך שקית ניילון.

מחירי התיקונים יפורסמו ליד השק המיועד לכך.

יש להביא, כמובן, בגד מכובס ונקי בלבד!!!

נקווה לעיתוף פאולה,

רחל אבירט.

פיליפי שנות הארבעים והחמישים

הנה מבט לאחור ומילות הידד / לדור הזה שבכל זאת שרד, / אם כי לפי הכללים המקובלים היום, / זה פלא שבכלל הגיע עד הלום. / ראשית להוולד – כיצד היה זה בכלל ייתכן / אם אמותינו בהריון לא פסקו לעשן? / אכלו סרדינים מקופסא ולא נבדקו לסכרת / לא עשו אולטרסאונד ולא סקירת מערכת. / כשגדלנו קצת, מים שתינו מצינור בגינה / או מברז דולף שהיה חבוי בפינה / ולא מים מינרלים שעליהם קראנו רק / בספרים של מופאסאן או של בלזאק. / ואם בקבוק "תסס" לידנו התגלגל / אסור מפה לפה כי בריאותך תתקלקל, / אך חלקנו בו שלושה ילדים או ארבעה / ובאמת שום אסון לא קרה. / בידיים מלוכלכות אכלנו פרוסות לחם עבות / מרוחות בריבה או גבינה בשכבות מאד דקות / ואם היו עליהם קוליפורמים לא ראינו אותם / ולא את תולעי המעיים שהיו שם מן הסתם. / אך כל אלה אותנו חיסנו כנראה / כי הסולפה בקושי הומצאה אז, ודרך אגב / דוקטור פלמינג על הפניצילין עדיין לא חשב. / מגלגליות וארגזים בנינו עגלות / ובלי לדעת פיסיקה את חוקי הכובד ניסינו לגלות / ורק כשנחבטנו לתוך קיר כואבים והמומים / גילינו ששכחנו להתקין גם בלמים. / על אופניים רכבנו ללא קסדות ואיש לא הבטיח / כי נצא מזה בשלום, אך שראש ייבקע בגלל זה כאבטיח / לא עלה על דעתנו אפילו בחלום. / ההורים לא הסיעו אותנו לבית הספר או לחבר, / ברגל הלכנו בכל מזג אוויר, ואז גם התברר / כי לעתים תפסנו טרמפ בחוצפה וללא היסוס / מאחורי איזו עגלה רתומה לסוס, / שממנה לפעמים קפצנו בחיפזון / כדי לברוח משוטו של העגלון. / נפלנו מעצים נשרטנו ונחתכנו, גם עצם לא פעם שברנו / אך אלה לא היו מעולם סיבה אמיתית / לפרנס עורכי דין בתביעה משפטית. / ואם לא נבחרנו לקבוצת הכדור רגל או הכדור סל / בלענו את העלבון, השתדלנו יותר, זה לא היה קל / ואם נענשנו והעמידו אותנו בפינה בצד, / הורינו ללא כל פקפוק עוד תמכו בממסד / ואת העונש החמירו, ועל דעתם לא עלה / למחות נגד המורה או לפנות למנהל בשאלה. / לא שיחקנו בחדרים ממוזגים אלא בחוף, / נעלמנו לכל היום אך איש לא היה לחוץ. / לא עקבו אחרינו בסלולרי מהדור האחרון / כי חוף מאשר בבית מרקחת – למי היה טלפון? / לא הייתה לנו טלוויזיה עם מאה ערוצים / בכל זאת היו לנו אלף סיבות להיות מרוצים. / במקום זה היו לנו חברים ממש ולא בציט / כאלה שאיתם אפשר לרוץ ולהתרוצץ / ולא היה צורך לקבוע שבוע מראש / אם רצית את מישהו לפגוש / אלא פשוט דפקת בדלת ברחוב השכן / (אם זו לא הייתה ממילא פתוחה – על פי רוב כן.) / הבה ניזכר בשנים ההן ונחלוק החוויה והמזל / שזכינו לגדול כילדים לפני שהפור נפל / כשפסיכולוגים, מוסדות, ממשלות ושרים / על חיי הילדים החלו מפקחים ומשגיחים / עד שמרוב חוקים, פיקוח והשגחה / מחיי הילדים נעלמו החופש והשמחה. / ההורים מסיעים אותך לכל מקום, ומה נשאר כבר מכל הילדות והתום / כאשר שום מראה תועבה ממך לא נחסך / ואם תרצה הכל גלוי לך על המסך... / חווינו חופש, חברות חמה, ניחונות גם כישלונות, ועם אלה למדנו איך גם לסבול ולהמשיך לחיות / ועל כל מעשינו, הגרועים וגם הטובים באמת / לקחת אחריות מבלי להשתמט. / הדור שלנו יצר בלי הרף ולא רק שרד, / הוציא מקרבו יזמים, מהנדסים, חוקרים ויוצרים / ומשפחות חדשות, דורות חדשים וצעירים / ואם עדיין יש לכם קצת זמן ורגעי פנאי אחדים / ספרו את הסיפורים האלה לסבתא, ואם לא – אז לנכדים.

הביאה לדפוס: שנה צהרון.

(הכותב אינו ידוע).

סיכום מועצת הקיבוץ הדתי ואזור

זה עתה הסתיימה לה שירת התקווה, המסך ירד על מועצת הקיבוץ הדתי הכ"ח שנערכה השבוע בשדה אליהו, אנחנו אוספים את התשורה שקיבוץ שדה אליהו, שאירח נפלא את המועצה, החליט להעניק לצירים, ואנחנו כבר באוטו בדרכנו חזרה לסעד.

עוד בטרם אנחנו מגיעים לשלוחות עופר כבר מצליח להטיל עלי, לסכם בקצרה לעלון את היומיים שעברו עלינו במועצה, ואני עושה זאת בשמחה, אם כי אני מניח שבגלל קוצר הזמן, יתכן שהדיווח לא יהיה מלא, ויהיו בו אולי אף אי דיוקים, שנובעים מכך שהם נכתבים מנקודת מבט אישית.

על מנת שלא לפספס דבר, אני מבקש לחלק את המועצה לשני חלקים, ובצורה כזו לנסות לסכם את הדברים ואלה הם:

החלק הרוחני, הטקסי והערך המוסף והמרגש של המועצה .

נושאי הדיון כפי שבאו לידי ביטוי בהחלטות .

החלק הרוחני, הטקסי, והערך המוסף והמרגש של המועצה :

במהלך המועצה זכינו לשמוע אורחים ודוברים לא מעטים שכללו את ראש מועצת "עמק המעינות" יורם קרין שברך את הבאים, לצידו הופיע וולווליה מזכיר התק"צ שמצא גם הוא לנכון לברך את באי המועצה, ואף הוסיף משהו מהניסיון הנצבר בתק"צ באשר לנושאים שעל סדר יומה של המועצה. עם תום הברכות, כולל נאום סדור ומרשים של נחמיה, שמענו סקירה משר החקלאות והכפר מר שלום שמחון. תמו להן הברכות ונגשנו לעסוק בנושאים שעל הפרק, אבל על כך בפרק השני. אין ספק שגולת הכותרת של היום הראשון היה טקס מרגש מאד של קבלת משואות יצחק כישוב ה 17 של התנועה. לשמחתנו נכחו במועצה כצירים חברים שחוו את נפילת גוש עציון, ההליכה לשבי הירדני, השחרור וההחלטה של חברי משואות להקים את יישובם במקומו הנוכחי כמושב שיתופי. לא פלא אם כן שטקס קבלתה של משואות יצחק כחברה מן המניין בקבה"ד, היה מרגש מאד בעיקר בעת שגרשון שפט ברך בשם התנועה, והשיב לו עזריאל בן דב חבר משואות (שביחד עם גרשון חווה את השבי הירדני). גרשון, שכמעט ונחנק מהתרגשות, ברך בדיוק כפי שאב מברך את בנו האובד בעת שזה שב הביתה, ובעת שעזריאל שברך בשם משואות יצחק, מצא לנכון לקשור בהומור רב את פרשת יתרו לברכת בעל השב לגרושתו. סיימנו בשירת התקווה, ועברנו למופע של ג'קי לוי ביחד עם "חכם מנחם", שעסק בסיפורים ופיוטים, שהעלו צחוק רב באולם המלא מפה לפה. ג'קי היה בעברו בגרעין בבית רימון, והקשר שלו לתנועת הקבה"ד חם ואוהב מאד.

כך הסתיים לו היום הראשון והצירים התפזרו לאירוח ברחבי קיבוצי העמק, בתחושה של התרוממות רוח .

נושאי הדיון וליבת המועצה הכ"ח של הקבה"ד:

כל מי זכה לשמוע את נחמיה בעת שביקר בסעד כהכנה למועצה, ומי שטרם וקרא את דבריו של עופר בעלון, הבין שנושאי הליבה של המועצה יהיו שניים והם:

השינויים החלים בחלק מקיבוצי התנועה, הביאו למציאות שלא תואמת את החלטות המועצות הקודמות בלביא ובמעלה גלבו, אשר עסקו במעגלי התנועה השונים, המושפעים מעומק השינוי בכל קיבוץ וקיבוץ. חברי המזכירות הפעילה ובראשם נחמיה הבינו שלא ניתן להפטיר כאשתקד, ויש להתאים את החלטות המועצה למציאות בשטח .

בשנים האחרונות השתנה המצב הדמוגרפי של התנועה בתנועת מספריים, מחד הישובים הוותיקים בעיקר, הולכים ומזדקנים והמאזן הדמוגרפי של החברים הוא במקרה הטוב דשדוש במקום, ובהסתכלות אמיצה יותר- נסיגה אמיתית. מאידך יש הצטרפות מאד גדולה של תושבים, הן לחיים בתוך הקיבוצים, והן

להרחבות קהילתיות, שיצרו מצב שבו בחלק מהקיבוצים יש מספר תושבים גדול הרבה יותר ממספר החברים. המצב הזה חייב גם הוא התייחסות מיוחדת של המועצה באשר ליחס בין התושבים לתנועה, האם ניתן ובאיזה דרך לקבל את התושבים כחברים מלאים בתנועה? נדרשה גם התייחסות לשאלת תשלום מיסי התנועה על ידי התושבים בישובים השונים.

שני הנושאים הללו ליוו את המועצה לאורכה, הן בפנלים של דיון שבהם ניתן ייצוג לישובים השונים, הן בדיונים במליאה, והן בשלב האחרון של קבלת ההחלטות.

קיבוצים שיתופיים מסורתיים, אל מול הקיבוצים המתחדשים – נכון להיום יש בתנועה מתוך 17 ישובים (כולל משואות) 7 קיבוצים ששינו את אורחות חייהם, ומתוכם 4 ישובים צעירים יחסית והם: מעלה גלבו, ראש צורים, בית רימון ומירב, וכן 3 ישובים וותיקים והם: עין צורים, טירת צבי, וסעד. בנוסף לכך מתקיימים דיונים כאלה ואחרים בעוד 2 – עד 3 קיבוצים. במציאות כזו ברור היה שלא ניתן "ללכת עם ולהרגיש בלי", אין ספק שאת המועצה ליווה מתח שבא לידי ביטוי גם בהצעות ההחלטה השונות, בין המשקים השיתופיים המלאים (שבהם אין גם כמעט תושבים), לבין הקיבוצים המתחדשים. השיתופיים חשים "איום" מצד המתחדשים עד כדי חשש שמישהו עומד" לגנוב להם את התנועה חלילה". מאידך רוב רובם של משתתפי המועצה מבינים שאת המציאות לא ניתן לשנות, וחייבים להתאים את התנועה ומוסדותיה למצב בשטח.

סוף דבר למרות המתח, ולמרות תחזיות אפוקליפטיות בודדות, מופיע בהחלטות המועצה בפרק שעוסק ב"תנועה וחבריה" הסעיף הראשון הבא: "תנועת הקיבוץ הדתי הינה תנועה קיבוצית שחבריה הינם אגודות שיתופיות שהן קיבוצים שיתופיים או מתחדשים, וכן מושבים שיתופיים המקיימים את ערכי הליבה של תנועת הקיבוץ הדתי".

המשפט התמים הזה לכאורה, שם קץ להצעות המעגלים השונים של מועצת לביא, ויוצר מצב חדש שמבטא את המציאות שבה בתנועה חברים קיבוצים מסוגים שונים, כולל מושב שיתופי אחד. חשוב גם לזכור שבחודשים הקרובים יצטרף לתנועה מושב בני דרום, ולאחריו במועד לא ידוע יצטרף גם ניר עציון, ולאחרונה אף התקבלה פניה מצד שדמות מחולה.

לשאלת התושבים החיים בקיבוצים השונים – בדומה מאד למצב שבו יש היום בתנועה שלנו קיבוצים בעלי אורחות חיים שונים, כך גם ישנם בתנועה קיבוצים שבהם מספר התושבים החיים קבע, גדול מאד ואף עולה בהרבה בחלקם על מספר החברים. המציאות הזו יצרה מצב שבה התנועה מעניקה את שירותיה הנפלאים, כולל יג"ל, מחלקת הבטחון, מחלקת החינוך ועוד, לתושבים רבים מאד אך בחינם. מאידך ברור שתשלום מס מלא על ידי התושבים מחייב גם להעניק להם זכויות בהתאם, כולל חברות במוסדות התנועה. חשוב לדעת שהתושבים החיים בקיבוצים מתחלקים לכאלה שלא רוצים קשר עם התנועה, ולכאלה שישמחו לשלם מס אך גם להיות חברים מלאים בתנועה. המזכירות הפעילה ישבה על המדוכה בעת שהכינה את הצעתה למועצה, והציע מצב שבו יתקיימו שני מעגלים. האחד מעגל הקיבוצים על החברים בהם, ומעגל שני שייקרא "חבר הקהילות" ויכלול בתוכו זה לצד זה את חברי הקיבוצים ואת התושבים החיים בהם. שאלת השאלות הייתה- אם כן, האם מדובר בשני מעגלים שונים עם מוסדות שונים, או שניתן למצוא דרך לחבר את המעגלים הללו בדרך כזו שתשמור מחד על האינטרסים של חברי הקיבוצים בעיקר בתחום הכלכלי, ומאידך תאפשר מצב שבו תושבי הקיבוצים יהיו חברים בתנועה, מבלי "חלילה" לפגוע ביחסי הכוחות במוסדות התנועה המרכזיים שהם המועצה והמזכירות המורחבת. מובן מאליו שגם בשאלה זו צפו חילוקי דעות בין הקיבוצים השיתופיים עם מעט מאד תושבים, לבין הישובים המתחדשים ובעיקר הצעירים שבהם, שמספר התושבים בהם עולה בהרבה על חברי הקיבוץ.

הוועדה המתמדת שהייתה אחראית על ניסוח ההצעות, עמלה שעות רבות על מציאת הניסוחים המתאימים להגשה להחלטה, וגם ניסוחים אלה עוד עברו שינויים ושיפוצים, תוך כדי המושב המסכם של קבלת

ההחלטות.

אני שמח שבסופו של דבר נמצאו הניסוחים המתאימים שאפשרו רוב גדול להצעות הוועדה המתמדת, אם כי שאלת חברות התושבים במוסדות התנועה נדחתה למועד אחר, וכמו כן הוחלט ששאלת תשלום מס התנועה של התושבים תסוכם בכל יישוב בנפרד תוך דיאלוג בין הקיבוץ לתושביו.

אי אפשר לסכם את המועצה מבלי להזכיר גם דיונים שעסקו ברצון חברי התנועה להרחיב את מעגלי השפעת התנועה במדינה אל מעבר לנעשה היום, וכן את הדרישה של חברות לא מעטות לתת ייצוג נרחב ותואם יותר במוסדות התנועה למגדר הנשי.

סוף דבר כנאמר בפתיחה המסך ירד על המועצה הכ"ח, ומגיע יישר כוח גדול למזכירות הפעילה ובעיקר ליהושע מוזט משדה אליהו, רכז החברה של הקבה"ד, וכן לנחמיה על העבודה הקשה שנעשתה להכנת מועצה, שהיו בה בהחלט אתגרי דיון והחלטות לא קלים.

אני מתנצל על האריכות, אבל יחד עם זאת אני מצהיר שאין בדברי משום סיכום נאמן ומלא, וכזה יופץ בוודאי, כולל ההחלטות הערוכות והמסודרות לחברי התנועה.

בשם תשעת צירי סצד - בוקי בר"ט.

קריאה ראשונה לאסיפת חברי מספר 3 לפנת 2010

ביום רביעי הקרוב, ג' אדר תשי"ע (17.2.2010) תתקיים אסיפת חברים. האסיפה תיפתח בשעה 20:45 בחדר האוכל, ועל סדר יומה הסעיפים הבאים:

1. המשך הדיון בחלוקת התפקידים והסמכויות בין יו"ר כלכלי, למרכז משק.
2. מקור עצמי להשקעות 2010, וחלוקה בין המשק לקהילה.
3. חברים בעלי צרכים מיוחדים (נייר יחולק לחברים בתחילת השבוע)

סליחה על הצפיפות בדיונים, ונשמח לראות כמה שיותר חברים.

בוקי בר"ט.

ביום ד', ב' באדר בשעה 16.30 הקמת מצבה לשרה בתנו ז"ל בבית העלמין סגולה:
אחרי האזכרה נתכנס באולם בית כנסת 'מקור חיים' לשיעור ודברים לזכרה.
מי שמעוניין להשתתף ייצור קשר עמנו.

חנש, אליהוא והמשפחה